

КАК ПРЕРАБОТИХ РОМАНА "ТЪТЪН"

Редакцията на ~~вестника~~ "Вечерни новини" ме помоли да запозная накратко читателите на вестника с моята работа върху второто издание на романа "Тътън". Аз приех това с известно колебание, тъй като винаги ми се е струвало, че да говориш предварително за собственото си произведение е трудно и малко нескромно. Аз мисля, следователно, че най-подходящото сега е да кажа, не какво съм направил, а какво съм се помъчил да направя.

При преработката аз въведох новите образи, които се искаха от читателите, разширих описанието на работническия свят и на неговите борби, постарах се да подчертая на много места работническата солидарност. Новите епизоди и герои по моя, авторска преценка, която разбира се, съвсем не е меродавна, се включват не само външно, но и органически в композиционното единство на произведението. Чрез това много от епизодите и героите на първото издание се изясняват, стават по-ярки и убедителни. Новата положителна героиня, която въвеждам, надвишава Ирина със своята човечност, топлина, морална сила и жизненост. Нейното развитие като комунистка, като характер и личност представлява червената нишка през всички глави, които добавям. С тези глави обемът на романа ще се увеличи с около сто нови печатни страници. Струва ми се, че благодарение на новите значителни добавки и разширения, които направих в отразяването на работническия свят, впечатлението у читателя за разточителност и обективизъм в описанието на вражеския лагер изчезва. Това впечатление изчезва и поради някои съкращения, които правя в текста на първото издание.

Това е, което се помъчих да постигна. Дали съм сполучил, ще решат критиката и широките читателски кръгове. Но имаше и някои страни на задачата, с които, въпреки желанието и усилията си, не можах да се справя. Касае се за езика и претрупаността на повество-